

Політика протидії гендерно - зумовленому насильству

1. Загальні положення

1.1 Політика протидії гендерно-зумовленому насильству (ГЗН) є ключовим компонентом діяльності Благодійного фонду "БЛАГОМАЙ" і спрямована на створення безпечного середовища для співробітників, партнерів, бенефіціарів та інших зацікавлених сторін. Ця політика встановлює нульову толерантність до будь-яких проявів ГЗН, а також регулює запобігання, реагування та підтримку постраждалих.

1.2 Гендерно-зумовлене насильство визначається як будь-яка форма насильства, спрямована на людину через її стать, гендерну ідентичність чи соціальні ролі, що має на меті або наслідком фізичну, психологічну, сексуальну чи економічну шкоду.

2. Мета і завдання політики

2.1 Мета: Забезпечити повну протидію ГЗН шляхом створення безпечного, етичного та підтримувального середовища.

2.2 Завдання:

2.2.1 Встановити стандарти поведінки для співробітників.

2.2.3 Запобігати випадкам ГЗН через навчання, інформування та моніторинг. Регулярно проводяться інформаційні кампанії для бенефіціарів та партнерів організації.

2.2.4 Розробити чіткі механізми реагування на випадки ГЗН.

2.2.5 Надати підтримку постраждалим та забезпечити справедливе розслідування інцидентів.

3. Принципи політики

3.1. Нульова толерантність: Жодна форма ГЗН не може бути виправданою.

3.2. Рівність і недискримінація: Політика застосовується однаково до всіх незалежно від статі, гендерної ідентичності чи посади.

3.3. Конфіденційність: Гарантія захисту особистих даних усіх сторін, залучених до розгляду випадків. Всі персональні дані осіб, які звернулися зі скаргою, є конференційними, доступ до яких мають лише уповноважені особи. При розслідуванні випадків ГЗН заявник має право на повну анонімність, якщо цього бажає.

3.4. Прозорість: Відкритість процедур у межах необхідної конфіденційності.

3.5. Підтримка постраждалих: Забезпечення доступу до необхідної допомоги та запобігання повторному травматизму.

4. Запобігання гендерно-зумовленому насильству

4.1. Поширення інформаційних матеріалів про ГЗН, його форми та механізми запобігання.

4.2. Проведення інформаційних кампаній серед бенефіціарів та інших зацікавлених сторін.

4.3. Заохочення співробітників і бенефіціарів повідомляти про будь-які потенційні ризики або випадки ГЗН.

5. Механізми реагування на випадки ГЗН

5.1. Подання звернень:

5.1.1. Будь-яка особа може подати скаргу через конфіденційні канали, включаючи електронну пошту, гарячу лінію чи особисто керівництву Фонду.

5.1.2. Забезпечується можливість анонімного подання звернення.

5.2. Розслідування:

5.2.1. Усі звернення розглядаються спеціально створеною комісією або незалежними експертами.

5.2.2. Процес розгляду проводиться об'єктивно, з дотриманням конфіденційності та прав усіх сторін.

5.2.3. За необхідності до розслідування залучаються правоохоронні органи.

5.3. Дії за результатами:

5.3.3. Особи, винні у скоєнні ГЗН, несуть дисциплінарну відповідальність, включаючи звільнення чи припинення співпраці.

5.3.4. Постраждалим надається підтримка, включаючи юридичну, психологічну чи іншу необхідну допомогу.

6. Підтримка постраждалих

6.1. Психологічна допомога:

6.1.1. Доступ до безкоштовних консультацій із кваліфікованими психологами.

6.2. Юридична допомога:

6.2.1. Надання підтримки у підготовці документів та представництва інтересів у суді.

6.3. Індивідуальний підхід:

6.3.1. Забезпечення захисту постраждалої особи від можливого переслідування чи повторного насильства.

7. Ролі та відповідальність

7.1. Співробітники:

7.1.1. Дотримання політики та негайне повідомлення про виявлені випадки ГЗН.

7.2. Керівництво:

7.2.1. Створення умов для запобігання ГЗН, забезпечення реагування та підтримка постраждалих. Керівництво зобов'язане забезпечити наявність внутрішньої комісії з реагування на випадки ГЗН.

7.2.2. Координація впровадження політики, розгляд звернень та організація розслідувань.

8. Моніторинг і вдосконалення політики

8.1. Регулярний перегляд:

8.1.1. Політика оновлюється щонайменше раз на два роки з урахуванням змін законодавства та зворотного зв'язку від співробітників і партнерів. В процесі оновлення політики враховуються міжнародні практики та рекомендації правозахисних організацій.

8.2. Аудит:

8.2.1. Проведення внутрішніх і зовнішніх аудитів для оцінки ефективності впровадження політики.